

ה"ת 40274/12/20 - רן הרינג נגד משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 40274-12-20 הרינג נ' משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ג'ני טנוס
מבקש

רן הרינג
ע"י עו"ד גיא הרינג

נגד
משיבה
החלטה
משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה

החלטה זו נסבה על בקשת המבקש לשחרר כספים בסכום של כחצי מיליון ₪ שנתפסו בחשבון מס' 522937 בבנק הבינלאומי (להלן - **החשבון**), ושייכים לחברת א. י. איור בע"מ שבבעלותו ובשליטתו.

נתוני רקע ועיקר טענות הצדדים:

כנגד המבקש ומעורבים נוספים התנהלה חקירה מסועפת על ידי המשיבה, תחילה כסמויה ולאחר מכן כגלויה, בעבירות של מרמה והלבנת הון שבוצעו עפ"י החשד משך תקופה ארוכה במהלכה הונה המבקש ורימה אחרים, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים כולל באמצעות חברות הקשורות אליו, בסכומים המוערכים במאות מיליוני ₪.

במסגרת פעולות החקירה שבוצעו על ידי המשיבה, נעצרו המבקש וחשודים נוספים ששוחררו לאחר מכן, ונתפס רכוש הקשור למבקש.

אין חולק, כי לגבי רכוש אחר שהבקשה אינה מתייחסת אליו ניתנו מעת לעת החלטות על ידי בית המשפט בנוגע להארכת תקופת תפיסתם בידי המשיבה. עפ"י הדיווח של המשיבה מהיום, מועד התפיסה של חלק מהרכוש צפוי להסתיים ביום 23.2.2021 והמשיבה עתידה להגיש לגבי בקשה להארכת מועד תפיסתו ב-180 ימים, ולגבי רכוש אחר אמור להתקיים המשך דיון בבית המשפט המחוזי ביום 14.3.2021.

אין חולק גם כי בניגוד לרכוש אחר שנתנו לגביו כאמור צווים להארכת התפיסה, הרי שלגבי כספי החשבון שבנדון המשיבה לא בקשה להאריך את תפיסתם, אף שבתאריך 27.8.2019 פקע תוקף התפיסה הראשון, ומאז המשיבה לא פעלה להארכתו.

על יסוד האמור טוען המבקש כי על המשיבה לשחרר את כספי החשבון לידי.

עמוד 1

בתגובה שהוגשה מטעמה, המשיבה אישרה את טענת המבקש כי החשבון שבנדון לא נכלל בבקשותיה להאריך את תקופת התפיסה של הרכוש התפוס, ולכן הצווים שניתנו להארכת מועד התפיסה לא מתייחסים אליו, אך זאת מחמת שגגה של הבנק אשר לא מסר דיווח מתאים ו/או מחמת טעות שלה שנעשתה בהיסח הדעת עקב ריבוי הרכוש שנתפס.

המשיבה טענה גם כי המבקש מגיש את בקשתו בחוסר תום לב שכן שומה היה עליו להודיע לה בדבר קיומו של החשבון ולא להמתין כשנה וחצי עד להגשת הבקשה דנן.

במהלך הדיון העלתה המשיבה טענות נוספות הנוגעות לייצוג של המבקש בידי בא כוחו, כמי שנחקר כמעורב בפרשה, וטענה כי בא כוחו, עו"ד גיא הרינג, מנוע מלייצג אותו בהליך.

דין:

אפתח את הדיון בשאלת הייצוג.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ולאחר שעיינתי בהחלטות שונות שניתנו בשאלת הייצוג, אני מוצאת כי לא קיימת מניעה מייצוג המבקש בידי עו"ד גיא הרינג, וזאת משני טעמים עיקריים.

הטעם הראשון נעוץ בעובדה כי הדיון בבקשה נעשה מבלי לחשוף בפני עו"ד גיא הרינג חומר חקירה כלשהו, ולכן ברור כי אין בידו להשפיע על התקדמות החקירה ולבטח שלא לשבש את מהלך החקירה.

הטעם השני סב סביב עמדתן של המשיבה ושל הפרקליטות לגבי כתבי האישום שיוגשו לאחר הליך שימוע, כאמור בסעיף 3 לדו"ח הסודי (שסומן על ידי ג.ט.) - עמדה המלמדת כי אין עוד מניעה בדבר הייצוג של המבקש בידי בא כוחו הנוכחי.

זה המקום להעיר, כי עו"ד גיא הרינג ייצג את המבקש גם בהליכים קודמים בפני מספר שופטים, וגם אז בתי המשפט הגיעו למסקנה כי אין מניעה בדבר הייצוג שהוא מעניק למבקש.

לפיכך, אני דוחה את עמדת המשיבה בכל הנוגע לייצוג המבקש בידי בא כוחו עו"ד גיא הרינג, ויש לצפות כי המשיבה תחדל מהעלאת טענה זו בהליכים עתידיים, ככל שיהיו.

וכעת לבקשה גופה - אקדים לומר כי לאחר ששקלתי טענות הצדדים שוכנעתי לדחות את הבקשה של המבקש ולקבל את בקשת המשיבה להורות על הארכת התפיסה של החשבון.

סעיף 35 **לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש), תשכ"ט-1969** (להלן - **הפקודה**), קובע הכיצד יש לנהוג עם תפוסים. לפי האמור שם, על המשטרה להשיב תפוסים לידי מי שנלקחו ממנו בתום 6 חודשים מיום

תפסתם אם עד אז לא הוגש כתב אישום או לא ניתן לגביהם צו לפי סעיף 34 לפקודה. אולם, אם הוגשה בקשה מטעם המשטרה להאריך את מועד התפיסה בית המשפט רשאי להאריך את תקופת התפיסה. וזו לשון הסעיף:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".

בהתייחס למועד ודרך הגשת בקשה להארכת תקופת התפיסה, בית המשפט העליון קבע, כי על המשטרה ליזום הגשת בקשה לבית המשפט להארכת תקופת התפיסה, ואין לראות בהתנגדותה לבקשה להחזרת התפוסים משום תחליף להגשת בקשה להארכת התקופה (בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (2), 464 (2000)). יחד עם זאת, ניתן להגיש בקשה להארכת מועד התפיסה גם לאחר תום 6 החודשים ממועד התפיסה, היינו הארכה בדיעבד (בג"צ 2393/91 פרידנברג נ' שופטת השלום בת"א, פ"ד מה (4) 490 (1991)).

בבש"פ וייסמן (בש"פ 4971/08 וייסמן נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, מיום 28.10.2008) נקבע כי:

"מובן הוא כי דרך המלך היא כי על המשיבה לפנות במסגרת המועד הנתון בבקשה להארכת מועד ההחזקה בחפצים התפוסים. מחדלה של המשיבה לפעול כן הינו שיקול שיש לקחתו בחשבון עת מגישה היא את הבקשה באיחור. עם זאת, אין בכך בכדי לשלול את סמכותו של בית המשפט להיעתר לבקשה להאריך את ההחזקה אף אם הוגשה הבקשה לאחר חלוף המועד".

ומכאן, שבית המשפט מוסמך להיעתר לבקשה להאריך את החזקה בתפוס אף אם הבקשה מוגשת באיחור, היינו לאחר פקיעת התפיסה הקודמת, ואפילו לאחר הגשת בקשה לשחרור התפוס - כפי שהוא המצב במקרה דנן.

במסגרת השיקולים שיש לשקול לעניין הארכת תקופת התפיסה, יש להתחשב לא רק בזכויות הקנייניות של הפרט אלא גם באינטרס הציבורי. בעניין פפיסמדוב (בש"פ 998/05 פפיסמדוב נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, מיום 20.3.2005) נקבע כי:

"כבר נאמר, כי פורמליות אינה חזות הכל ויש להידרש למהות (בש"פ 4756/03 סלים נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) (השופט ביניש), אך את המהות יש לבדוק בכל מקרה היטב, ובוודאי כשבפלילים ובזכויות חוקתיות עסקינן. מאידך גיסא, אין מקום לויתור על אינטרס ציבורי אך בשל מחדל הרשויות (בש"פ 608/85 מדינת ישראל נ' לינזר, פ"ד לט (2) 783, 784 (השופט - כתארו אז - ברק)). אכן, רשאי בית המשפט להאריך את מועד ששת החודשים אף בדיעבד, ורשאי הוא שלא לעשות כן, הכל לפי נסיבות המקרה".

ולענייננו - אין מחלוקת כי המשיבה לא ביקשה להאריך את תפיסת החשבון, וכי מאז פקיעת מועד התפיסה המקורי

חלפו כשנה וחצי מבלי שתוגש בקשה כלשהי לגביו. ולכן השאלה שעומדת כעת על הפרק היא, האם יש להורות על שחרור החשבון, לפי בקשת המבקש, או שמא להורות על הארכת התפיסה, כבקשת המשיבה?

בהתייחס לטענת המבקש כי המשיבה לא טרחה לבקש את הארכת התפיסה גם לאחר שנודע לה על הבקשה לשחרור החשבון, אבהיר כי אומנם המשיבה לא יזמה הגשת בקשה להארכת התפיסה של החשבון, להבדיל מרכוש אחר שלגביו נתבקשו וניתנו צווים להארכת מועד התפיסה, אך בניגוד לטענת המבקש, המשיבה עתרה גם עתרה בתגובתה לבקשה, הן בכתב והן בדיון, להאריך את מועד התפיסה של החשבון שבנדון.

בבואי להכריע בשאלה הנ"ל לקחתי בחשבון את חומרת המעשים המיוחסים למבקש. חומר החקירה שנצבר בידי המשיבה מקים תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות למבקש. חומר החקירה הרב מבסס די הצורך את החשד לביצוע עבירות מרמה והלבנת הון בידי המבקש בסכומים של מיליוני ₪ אגב פגיעה בנושים רבים שנפלו לכאורה קורבן למעלליו.

התחשבתי גם בעובדה כי רכוש אחר של המבקש נתפס, וכי רק החשבון דנן לא נכלל בצווים שניתנו להארכת תקופת התפיסה. בהקשר זה יצוין, כי אפילו המבקש עצמו לא ידע כי מועד התפיסה של החשבון פקע, ורק באקראי נודע לו אודות כך. רוצה לומר, כי לא נוצרה אצל המבקש ציפייה סבירה לשחרור החשבון באופן שיכול לבסס אינטרס הסתמכות מצדו בדבר שחרור הכספים שבחשבון.

לקחתי בחשבון גם כי עפ"י הנתונים העולים מתיק החקירה ומהצהרת נציגי המשיבה, החקירה נמצאת בישורת האחרונה שלה, והפרקליטות אשר מלווה את הפרשה אמורה לשלוח מכתבי יידוע למעורבים בחודש 9/2021.

זאת ועוד, הסכום שתפוס בחשבון הוא אומנם גדול, כחצי מיליון ₪, אולם היקף העבירות שבוצעו לכאורה הוא הרבה יותר גדול. כך או כך, בתיק החקירה קיים צו עיקול שממילא לא מאפשר שחרור הכספים שבחשבון, גם אם הייתי מורה על שחרורם.

לסיום, סיבת המחדל שבעטיו לא ביקשה המשיבה להאריך את תפיסת החשבון מקובלת עליי, ואינה מלמדת על זלזול בזכויות המבקש, ובוודאי שלא בהתעמרות בו, ותעיד על כך העובדה כי המבקשת פעלה ללא לאות לקידום החקירה.

סיכומי של דבר, נסיבות המקרה מטות את כף המאזניים באופן ברור לטובת האינטרס הציבורי.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לשחרור החשבון.

כמו כן, ובהינתן הדעת למועד הצפוי לקיום השימוע, ומתוך תקווה אמיתית כי שלב החקירה יגיע לסיומו, אני מורה על הארכת התפיסה של הכספים שבחשבון לעוד 180 ימים מהיום.

המשיבה מוזמנת לקבל חזרה את תיק החקירה.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.